

Література

1. Міністерство економіки України. <https://www.me.gov.ua/?lang=uk-UA>
2. Національний банк України «Державний бюджет». URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/supervision-statist>
3. Беккер Т. Б., Айхенгрін Ю., Городніченко С., Гур'єв С., Джонсон Т., Милованов К., Рогофф і Б. Ведер ді Мауро. План реконструкції України. URL: https://cepr.org/system/files/2022-12/reconstruction%20book_Ukrainian_0.pdf (дата звернення: 18.03.2023).
4. Центр прикладних досліджень. <https://cpd.com.ua> > vidnovlennya-ekonomiky
5. An official website of the European Union. Author: European Parliament, Council of the European Union. Date of document: 31/05/2023. <https://eur-lex.europa.eu/search.html?scope=EURLEX&text=2023%2F1077&lang=en&type=quick&qid=1685945518458>

УДК 330:375

Копа С.О., аспірант
Бондаренко С.М., науковий керівник, д.е.н., доц.
Київський національний університет
технологій та дизайну

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА СТАРТАП-ПРОЕКТІВ У ПОВОЄННОМУ ВІДНОВЛЕННІ УКРАЇНИ

Економіка держави знаходиться в досить складному стані через процеси, викликані війною рф проти України. Повоєнне відновлення України повинне базуватися на відновленні та зростанні економіки, яка є базовим майданчиком для подальшого відновлення соціальної, фінансової та інших систем державотворення.

На нашу думку, саме розвиток інноваційного підприємництва та стартапів може сприяти швидкому зростанню економіки України у повоєнному періоді та стати запорукою стабільного економічного розвитку держави в довгостроковій перспективі.

Перш за все варто проаналізувати термін «інноваційне підприємство». До економічної наукової літератури цей термін введено Й. Шумпетером, який дав наступне визначення терміну «інновація» - втілення наукового відкриття технічного винаходу в новій технології або новому виді виробу [4]. В Законі України «Про інноваційну діяльність» термін інновація трактується наступним чином: інновації - новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [2].

Найчастіше в науковій науці термін «підприємництво» визначають як форму діяльності у сфері виробництва і обміну товарів та надання послуг з метою отримання прибутку.

Поняття «підприємництво» першим застосував англійський учений Р. Кантільон, який розглядав його як особливу економічну функцію, важливою рисою якої є ризик. Згідно статті 42 Господарського кодексу України «підприємництво» - це самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку [1].

Поєднання двох окремих понять: «інновація» та «підприємництво» створює певні суперечності серед наукової економічної спільноти щодо трактування. На нашу думку, термін «інноваційне підприємництво» можна визначити як процес впровадження інноваційних (новітніх) наукових технологій чи винаходів в підприємницьку діяльність для створення нових товарів з метою задоволення потреб суспільства та одержання прибутку підприємцями і розробниками технологій (винаходів, тощо). Тобто інноваційне підприємництво це форма інтеграції наукової та бізнес спільноти, що дозволяє досягнути поставлених цілей кожній із вищеописаних категорій. В результаті такої інтеграції створюються товари, які мають високий попит в суспільстві, дозволяють покращити наявні пропозиції або ж пропонують ринку новий товар.

Важливо розуміти, що в період війни в Україні розвиток інноваційного підприємництва та стартапів гальмується підприємцями, тому що вони мають взяти на себе економічний ризик бізнес-проекту, профінансувати його створення та подальший розвиток. Враховуючи ризики, створені війною, впровадження масштабних інноваційних проектів в Україні багато підприємців відкладають, дехто реалізовує, але в інших країнах.

Багато іноземних компаній, міжнародних фондів та фінансових інститутів говорять про готовність та бажання інвестувати в післявоєнне відновлення України, тому саме Україна може стати важливою платформою для впровадження новітніх винаходів та технологій, розроблених вченими всього світу. Українській владі також потрібно докласти зусиль для сприяння розвитку інноваційного підприємництва, тому що лише створення дієвого захисту інтелектуальної власності, ефективної нормативно-правової бази та функціонуючої системи правосуддя можуть в майбутньому стати вирішальними при виборі підприємцями юрисдикції для інноваційного бізнес-проекту. Пільгові умови оподаткування також можуть стати

ваговим фактором при виборі юрисдикції, тому цей запит також вартий уваги.

Отже, в період післявоєнного відновлення Україна може стати провідною державою, для впровадження та розвитку інноваційного підприємництва. Україна має все необхідне: ідеальне географічне розташування, значну кількість талановитих молодих науковців та впевнених підприємців, великі надії на нове покоління влади, пріоритети якої будуть спрямовані саме на розвиток економіки та України в цілому, бажання міжнародних партнерів сприяти якнайшвидшому відновленню України, пошук нових локацій для розвитку та розширення бізнесу провідними міжнародними компаніями.

Література

1. Господарський кодекс України № 436-IV від 16.01.2003. Дата оновлення 08.03.2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/436-15>
2. Про інноваційну діяльність: Закон України № 40-IV від 04.07.2002. Дата оновлення 31.03.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/40-15>
3. Kasych A., Horak J., Glukhova V., Bondarenko S. The Impact of Intellectual Capital on Innovation Activity of Companies. Quality Access to Success, Vol. 22, No. 182 - June 2021, pp. 3-9. https://www.calitatea.ro/assets/arhiva/2021/QAS_Vol.22_No.182_Jun.2021.pdf
4. Schumpeter J. The Economics and Sociology of Capitalism. N. J. : Princenton, 1991. 413 p.

УДК 338.640

Єремєєва Л.В., здобувач освіти
Нищенко О.В., науковий керівник, к.е.н., доц.
Київський національний університет
технологій та дизайну

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ УКРАЇНИ

Готельно-ресторанний бізнес України з початком пандемії коронавірусної хвороби і закінчуючи сьогоднішнім – періодом повномасштабного вторгнення росії в Україну, перебуває у стані затяжної кризи. Тяжкість ситуації варіюється відповідно до регіону України, залежно від того чи це зона бойових дій, прифронтна територія, чи глибокий тил.

Сфера гостинності, як один із найперспективніших напрямів розвитку та відбудови національної економіки повинна працювати та відновлюватися, навіть в умовах воєнного часу [1]. В Україні за підсумками 2022 року припинили роботу близько 7000 різноманітних закладів ресторанного